

عنوان مقاله:

هویت شهری و پیشینه تاریخی محلات قدیمی تبریز در گذر زمان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معماری و شهرسازی جهان اسلام در عصر جهانی شدن (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

علیرضا حسینی صدر - عضو هیات علمی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

در این مقاله سعی بر این است که به جایگاه محلات در شهر تبریز و ریشه های تاریخی و تحلیلی آن پرداخته شود. بافت کالبدی شهرهای ایران به تعدادی محله تقسیم می شده و این محلات از نظر وسعت و تراکم جمعیت و هویت و مقیاس و حتی فرهنگ و اقتصاد با یکدیگر متفاوت اند. در واقع هر یک از محلات بافت انسانی و جمعیتی خاص خود را داشته اند هر محله نوعی واحد اجتماعی شهری به شمار می رفت. در گذشته تقسیم شهر به محلات متعدد اداره شهر را تسهیل می کرد و استقلال نسبی برای حل و فصل مشکلات خود داده می شد. چنین مکان هایی به همگان تعلق دارد. همان طور که در گذشته نیز چنین بوده است و هدف اصلی باید ایجاد و ارتقاء حس تعلق به مکان در راستای افزایش حس همبستگی و تعلق اجتماعی باشد. به این ترتیب نخست به محلات شهر تبریز به عنوان مکان هایی ویژه تاریخی می پردازد و سپس ضمن تحلیل جایگاه و ریشه های تاریخی آنها و باز یابی هویت شهر ایرانی در دوره های مختلف عوامل اصلی در ساخت و چگونگی محلات تبریز را بررسی می کند یافته های تحقیق حاضر نشان می دهد که اصول و معیارهای پایداری محله نظیر هویت فرهنگ اقتصاد... در حد بسیار مطلوبی در شهر تبریز تحقق یافته بود. این مقاله به روش تاریخی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای و اینترنتی به ارزیابی آنها از طریق تجزیه و تحلیل و تطبیق فضاهای معماری می پردازد.

کلمات کلیدی:

تبریز، شهر، معماری، محلات قدیم، هویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/868242>

